

כנס הקב"טים של מועצת יש"ע

8

קהל קורה

מילים של בכורה

6

ברשת

רביקה לשם חלק ב'

4

המייסדים

הרב יואל קטן

ראש מכון שלמה אומן ור"מ בישיבת שעלבים

בעולם שבו הפרנסה העיקרית היא חקלאות ייתכן שכך זה היה. בעולמנו, פרטי המצוות של השמיטה שלצערנו קיימות היום רק מדרבנן מחייבות, כמו הרבה מצוות אחרות, את מי שמחוייב בהן, ותו לא. כמו בהרבה מצוות אחרות אנו מתייחסים לסעיפים הרבים המפורזים בשולחן ערוך על כל חלקיו כהלכות מחייבות, כרצונו של הבורא יתברך, אך לא תמיד טעמה של המצווה בא לידי ביטוי באופן משמעותי, ולפעמים כלל לא. איך להתייחס לעובדה הזו?

נדמה לי, שהתורה עצמה רומזת לנו על כיוון המבט הנכון. ניקח לדוגמא את המצוות ייבוש. הלכה למעשה המצווה מצומצמת ביותר:

המשך בעמוד 3 >

על הפרשה - בהר

לעשות גם בלי להגין

פרשת בהר מכניסה אותנו לעולם אידיאלי. בעולם הזה, פעם בשבע שנים רוח אלוקים מרחפת על פני הארץ ומשווה קטון וגדול. הגביר, שכולם היו משחרים לפתחו ושמחים להיות מעובדיו, הופך להיות שווה לעבדו ולאמתו ולשכירו ולפועלו, וכולם קוטפים יחד את מנתם היומית מהשדה המופקר. שיא הסוציאליזם בטהרתו. מעין עולם הבא. ופעם ביוכל העניין הרבה יותר משמעותי - עבדים משחררים, שדות חוזרים לבעליהן הראשונים או לצאצאיהם, וכולם מתחילים מחדש מאותה נקודה. כמעט.

כמו הרבה מצוות אחרות מה שקורה בפועל אינו מתאים בדיוק למצג התיאורי, האידיאלי.

ביישוב תומר נוסרו בסוף השבוע שעבר 150 (!) גפנים. יוסי קירשברג החקלאי שבכרם שלו נהרסו הגפנים, אומר בוודאות - הם באו לפגוע בי כי אני חלק מהמערכת הביטחונית. בנוסף, הושחתה השבוע אנדרטה לזכר הזוג הנקין הי"ד בין אלון מורה לאיתמר. אירועים שכאלה, נעשים ללא ספק על רקע לאומני, מה שמעניק להם את הכינוי "תג מחיר פלסטיני". לצערנו, בעוד שבאירועים כאלה אשר מכוונים נגד אוכלוסייה ערבית המשטרה מטפלת ביד קשה, באירועים נגד ישראלים המשטרה החקירות מתנהלות בעצלתיים. השבוע בישעמדה - צריך לטפל בכל ההשחתות.

המשך בעמוד הבא <

יציאה	כניסה	יציאה	כניסה
19:58	18:57	20:01	18:42
20:02	19:00	20:04	19:02
20:02	18:52	20:05	18:54

תמונת השבת

ישיבת "עמדה" ו"ח"צ

איך שלא תחברו

מלפחתי

שכאלה - להיפך, מדובר באירועים חמורים שאסור שיתרחשו. לקיחת החוק לידיים היא סכנה להתיישבות וטעות שעלולה לגרום נזק לכל תושבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן. אך ההתיישבות החלקית ולעיתים גם ההתעלמות הבוטה של התקשורת מכל מה שקורה לאוכלוסייה הישראלית היא דבר מקומם.

אולם בעוד התושבים הערבים ביהודה ושומרון עושים פעולות תג מחיר לישראלים מבלי שיעצרו, במחלקה לפשיעה לאומנית במשטרה מטפלים רק בישראלים. לו היו משקיעים בתגי המחיר הערביים כמו המשאבים שאותם הם משקיעים בתגי מחיר היהודיים היינו אומרים דינו. ניידת סיור אחת, זה כל מה שיש בבקעת הירדן. ניידת אחת בלבד של משטרת ישראל אשר אמורה להשתלט גם על שטחי המועצה האזורית בקעת הירדן (שגודלה כ-880,000 דונם!) וגם על שטחי המועצה המקומית מעלה אפרים. גם אם היו רוצים, לא יכלו השוטרים שבה להשתלט על כל האזור שמונה מעל ל-20 יישובים ודונמים רבים של שטחים חקלאיים.

בסופו של יום, אנו רואים באירועים אלו המשך של המאבק על הארץ. מדובר פה בחלק מפעולות טרור המתרחשות בכל רחבי הארץ, כשהמטרה העיקרית שלהם היא ליצור פחד וייאוש אצל הציבור הישראלי בכלל ואצל החקלאים בפרט. נדרשת העלאת המודעות הציבורית לנושא, תוך הסברת הנושא והובלת אמירה שתתייחס לגדיעת עצים ולהשחתת אנדרטאות וכיו"ב כאל אירוע לאומני תוך הפעלת כל כובד המשקל של משטרת ישראל כולל אכיפה, חקירה והעמדה לדיון. נחישות ופעולות יזומות ימנעו את האירוע הבא.

בעוד אירועים כאלו חומקים מתחת לרדאר של התקשורת, אירועים בהם מתבצעים פעולות השחתה כנגד ערבים, כולל כתיבת גרפיטי בספריי על קירות בכפרים ערביים, פותחים את מהדורות החדשות. אנו לא מצדיקים אירועים שכאלה - להיפך, מדובר באירועים חמורים שאסור שיתרחשו. לקיחת החוק לידיים היא סכנה להתיישבות וטעות שעלולה לגרום נזק לכל תושבי יהודה, שומרון ובקעת הירדן. אך ההתיישבות החלקית ולעיתים גם ההתעלמות הבוטה של התקשורת מכל מה שקורה לאוכלוסייה הישראלית היא דבר מקומם.

אז הם מבינים שיש פה הפקרות".

לא עבר שבוע, ונתקלנו בעוד תג מחיר פלסטיני. בבוקר יום שני האחרון פורעים ערבים גרמו נזק ושפכו נזל שחור על אנדרטה שהוקמה במקום הרצח לזכרם של בני הזוג הנקין הי"ד. הרב איתם הנקין ורעייתו נעמה הי"ד נרצחו בפיגוע ירי סמוך לבית פורח שבשומרון, בין היישובים איתמר ואלון מורה, בחול המועד סוכות לפני כשנתיים. בינתיים הספיקו תלמידי ישיבת "חיצים" באיתמר לשפץ את האנדרטה ולתקן את הנזק, אך גם תיקון זה אינו מסתיר את חומרת האירוע.

בעוד אירועים כאלו חומקים מתחת לרדאר של התקשורת, אירועים בהם מתבצעים פעולות השחתה כנגד ערבים, כולל כתיבת גרפיטי בספריי על קירות בכפרים ערביים, פותחים את מהדורות החדשות. אנו לא מצדיקים אירועים

בבוקר יום חמישי שעבר קם יוסי קירשברג, חקלאי מהיישוב תומר שבבקעת הירדן, והתחיל לצעוד כהרגלו לכרם שלו שבשטחים החקלאיים של היישוב. כשהגיע לכרם חשכו עיניו, יוסי גילה כי לא פחות מ-150 גנבים, אותם היה צריך לבצור בשבועות הקרובים, נוסרו באכזריות בלילה. קירשברג, רכז הביטחון של היישוב, אמר כי מבחנתו זהו פיגוע לאומני לכל דבר, "הם בחרו לפעול נגדי כי אני כנציג המערכת הביטחונית". בכתבה לערוץ 20, אמרה הדס גוזלן, קב"ט המועצה, כי הם מתייחסים לכך כפיגוע טרור לאומני לכל דבר ועניין. "מבחינתנו, אותם אנשים שבאו לפה וביצעו את הנזק העצום הזה, רצו לפגוע בכוחות הביטחון", אמרה.

בסיור שעשה במקום אמר ראש המועצה האזורית בקעת הירדן דויד אלחייני כי ניסור הגפנים הוא "תג מחיר פלסטיני". ואכן, כך זה גם נראה בשטח. ניסור והריסה של עשרות גפנים ללא תועלת או רווח נראה לעין אלא לצורך היזק בלבד. אם נוסף למשוואה את היתו של קירשברג הרבש"צ של היישוב אפשר לומר ללא ספק שיש פה גם את המניע הלאומני.

"יש גניבות שמתבצעות פה לאורך השנים, שגם אני לא פעם ולא פעמיים נפגעי מהם", אמר קירשברג בכתבה לערוץ 20, "כשהגניבה היא גניבה ואפשר להמשיך להתקדם, אז זה בסדר. אבל כשגודעים לך את מה שגידלת 12 שנה, זה כואב וכואב בגדול".

ומה עם הטיפול במקרים הללו? אצל ראש מועצת בקעת הירדן אין בכלל שאלה - האכיפה אינה מספקת: "יש פה נקודת משטרה אחת על 860 אלף דונם. אנחנו מנסים להקים פה עוד נקודות משטרה אבל לא מצליחים. איך במציאות שבה יש גנבות הדבר הזה ממשיך. זה נובע מכך שאנחנו לא מחילים כאן את הריבונות. כל עוד אין פה ריבונות שמראה את שליטתנו על השטח

האנדרטה שהוקמה לזכרם של בני הזוג הנקין הי"ד, לאחר ההשחתה ולאחר ששופצה על ידי תלמידי ישיבת "חיצים" באיתמר.

המלך החכם אמר על עצמו "אמרתי אחכמה - והיא רחוקה ממני", ומה נגיד לנו? החוכמה האלוקית ידעה מה לצוות אותנו וגם אם הטעמים ופרטיהם אינם ידועים לנו - הרי "רצה הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצוות". וגם הטעמים שכתובים בספרים כולם קיימים בעירובן מוגבל ונמצאים בדרך כלל במחלוקות קיצוניות, ואין הם בסיס מוצק שאפשר להישען עליו.

השמיטה היא אב טיפוס למצווה שכללי ההלכה והפסיקה הם אלו שמכוונים את דרך קיומה, לפעמים אפילו בניגוד לטעמה המקורי כביכול. ואין בכך פגם. קיום המצווה הוא העיקר, ולא דווקא הבנת טעמה. המלאכה מרובה והשכר הרבה ובעל הבית דוחק, ואנן עבדא דקודשא בריך הוא אנן.

מתפרנסים מחקלאות, ורק חלקם מגידולי קרקע. את הלכות השמיטה מדאורייתא ומדרבנן יש לקיים ככל פרטי המצוות, בין שנודע טעמן ובין שלא. אבל הרעיון שמאחורי מצוות השמיטה צריך להדריך אותנו במשך כל השנים, ולא רק בקרקע החקלאית. מוסד החנינה על ידי נשיא המדינה הוא חלק מזה, שמיטת חובות במצבים מסוימים ומוצדקים היא עניין שצריך ליישם, שיקום משפחות ושיקום שכונות הוא נושא מרכזי במדינת סעד. ומצד שני אין שום סיבה שהציבור לא יסייע לחקלאים בשנת שמיטה כאשר מצווה כה כבדה נופלת עליהם בלבד, ויפה עושה מדינת ישראל שמחלקת מיליוני שקלים לפיצוי החקלאים שומרי השמיטה. "אי אתה יודע מתן שכרן של מצוות" אמרו חז"ל בפרקי אבות, ובדרך כלל גם קשה מאוד לכוון לטעם האמיתי של כל מצווה. לגבי חלק מהמצוות כבר אמרו חז"ל שאפילו שלמה

מצווה על אח לשאת את אשת אחיו שנפטר בלי ילדים, וגם כאן אם זה לא מתאים קיים הפתרון התחליפי של חליצה. אולם כבר הרמב"ן מציין לנו בפרשת יהודה ותמר שהעיקרון שעומד מאחורי מצוות הייבום רחב הרבה יותר: המשפחה המורחבת חייבת להשאיר "שם" לבן המשפחה שנפטר ללא זרע, וזאת על ידי המשכת חיי משפחתו כאשר את מקום הנפטר ממלא אחד מקרוביו. אז נכון, במעשה יהודה ותמר, לא התקיימה כלל מצוות ייבום כפי שנפסק בהלכה. אולם הרעיון המחייב להמשיך את "חיו" של הנפטר התקיים באופן מסוים, ולזה כיוונה התורה. כך הוא גם במצוות האחרות שנראה שאינן מתקיימות היום בכיוון ובמטרה שלענינו הן היו רצון הבורא. את הכיוון והמטרה ניתן לקיים בצורות אחרות שלא נצטוונו בהם, ואת פרטי ההלכה יש לקיים בשלמותם כי זה רצון ה'. נחזור לשמיטה. אחוזים בודדים מאורחי הארץ

בואו לקחת את הקיץ

עם בית פרטי משלכם

צמוד קרקע החל מ-1,022,000 ₪

ישוב דתי לאומי במרכז

15 דק' כביש 6

30 דק' נתניה

30 דק' כפר סבא

בישוב ענב - בית על שטח של 450 מ"ר איכות חיים, חיי חברה ושכנים טובים

יום פתוח בענב

יום שישי כ"ו אייר 11.5 | בין השעות 12:00-9:30

כל האופציות הכי טובות לבית צמוד קרקע במחירי קיץ שלא יחזרו

goeinav.co.il | 03-9303494 | 050-5382852

הצפייה על ירושלים מהר גילה

גיליה יוסף

14.7.2013

// מראיין: נדב פרנקל

התפתחות היישוב

מעבר להיותו של פיצ'י איש חזון, הוא היה גם איש מעשה. בחודשים הראשונים לאחר העלייה אל הקרקע גייס פיצ'י סיוע מגורמים שונים ומשונים בהקמת תשתיות ובגיוס תקציבים ליישוב החדש. בשנת 1972, כארבע שנים לאחר העלייה, הכין פיצ'י חוברת בשם: "הר גילה - יעדים". בחוברת פורט חזון היישוב, שיועד לקלוט את עובדי החברה להגנת הטבע, אנשי רשות שמורות הטבע ואנשי כוחות הביטחון, ובמרכזו יפעלו שני מוסדות תאומים: מוסד אזרחי - בית ספר שדה, ומוסד צבאי-חינוכי לאנשי צה"ל. בחוברת גם נכתב שביישוב עתידים לגור כ-700 תושבים. צריך לזכור שבאותו הזמן היינו רק שלוש משפחות בהר גילה. גם החשמל כאן לא היה סדיר והיינו תלויים ברשת החשמל של בית ג'אלה, והחשמל היה יום כן ויום לא (כמה שנים מאוחר יותר חברים שלנו הקימו את היישוב נטף וקראו לנו להצטרף. אמרנו להם - סיימנו את השלב בחיים שבו אנחנו מתפללים לחשמל). גרנו כאן לבד על ההר. בקיצור - מי האמין שיהיו כאן 700 איש. יוסי בעלי קרא את החוברת ונחרד. הוא לא הבין איך ממקום שבו שוכנות שלוש משפחות וארבע מורות חיילות אמור היישוב לגדול לכדי 700 תושבים, וניסה לשכנע את פיצ'י להגיש תכנית הגיונית יותר, אך פיצ'י סירב. כיום, לאחר הבנייה בשנים האחרונות, גרים בהר גילה כ-1,400 תושבים ועוד 650 חיילים השוהים מידי שבוע בבית ספר שדה ובמדרשה לחינוך קצינים הפועלים ביישוב.

בעבר, מרבית המתגוררים ביישוב השתייכו לאחת משלושת קבוצות האוכלוסייה הבאות: עובדי החברה להגנת הטבע, אנשי רשות שמורות הטבע ואנשי כוחות הביטחון, אך בשנים האחרונות,

עמוס בוסקילה ומרכז המידע על עופות דורסים בניהולו של יוסי, בעלי.

הקשר שבין יוסי, הר גילה וציפורים החל בסוף שנות ה-70. יוסי ריכז חוג צפרות, ואדורם, אחד הילדים שהשתתף בחוג, דיווח ליוסי כי זיהה קינון של עיט זהוב על עץ אורן בשטח מנזר הכרמיזן, השוכן על צלע ההר מתחת ליישוב. יוסי לא האמין בתחילה לאדורם, כיוון שעד אז לא נצפה עיט זהוב בארץ מקנן על עצים, אך לבסוף הסתבר שהתצפית הייתה מדויקת. עקב החשש שתושבי בית ג'אלה הסמוכה יחמסו את ביצי העיט, ארגן יוסי יחד עם אנשי בית ספר שדה מבצע שמירה במשך שלוש שנים: במשך ארבעת חודשי הקינון של העיט שמרו מתנדבים מכל רחבי הארץ על הציפור והביצים. העיט הפך לכוכב תקשורת, והמודעות לחשיבות השמירה על העופות הדורסים עלתה. בהמשך, ובעקבות ההצלחה בשמירה על העיט, הקים יוסי בהר גילה את מרכז המידע לעופות דורסים. אחד

עם התרחבות היישוב, הגיעו לכאן תושבים רבים שחפצו במגורים ביישוב קהילתי עם נוף מרהיב בסמוך לירושלים. חזונו של פיצ'י, שהלך לעולמו בשנת 2010, קרם עור וגידים. מרבית האוכלוסייה ביישוב היא חילונית, בניגוד למרבית היישובים בגוש עציון, אך במקום מתגוררים גם תושבים דתיים ומסורתיים, ושלושה בתי כנסת פעילים בו.

קו לציפור

התכניות של פיצ'י בשנים הראשונות היו גרנדיוזיות, לא רק בהקשר של אכלוס היישוב. פיצ'י רצה שבהר גילה יוקם המרכז הארצי של החברה להגנת הטבע, אך התכנית נפלה בגלל התנגדותו של עזריה אלון, שטען שהמקום אינו נגיש דיו. למרות זאת, התפתחו בהר גילה כמה מרכזי מידע מקצועיים של החברה להגנת הטבע. בין השאר הוקם רת"ם - מרכז מידע ארצי לצמחי ישראל בניהולו של אבי שמידע, ומרכז מידע על זוחלים - בניהולו של פרופ'

בית הסיור על שם אורי מימון שופץ ושוקם לחוגי סיור ובהמשך למרכז מידע

צילום: יוסי לשם

צילום: יוסי לטש

הרב מתניה בן שחר, בטקס השקת בית הכנסת המורחב בהר גילה

כיום מקובל יותר לקשור את גילה של אחיתופל בסביבות הכפר ג'אלה, השוכן דרומית מערבית לכפר עציון, ולא בראס בית ג'אלה. חשוב גם לציין שאנו גרים באחד היישובים הראשונים שקמו ביהודה ושומרון.

ומה לגבי העתיד

הדבר המשמעותי ביותר לנו ביישוב הם המגורים המשותפים, חילונים עם דתיים ומכל המגזרים. בראשית שנות ה-90, עם העלייה הגדולה מברית המועצות, יוסי בעלי גם דאג שייקלטו כאן זוגות של עולים מארצות אלו. אני מקווה שהאופי המיוחד של היישוב ישמר. חיים ביחד - זו האפשרות היחידה שלנו כאן בארץ ישראל.

שלא. הגנים כאן הם גנים משלבים, שדואגים לילדים החילונים והדתיים יחד.

אינתיפאדה שנייה

באמצע שנות ה-90 נסללו שני כבישים חדשים באזור: הראשון היה כביש המנהרות, שנסלל כדי להבטיח תנועה בטוחה מירושלים לגוש עציון ללא מעבר בבית לחם ובמחנה הפליטים דהיישה. המנהרה הדרומית בכביש, מנהרת רפאים, נסללה מתחת לרכס הר גילה והייתה בזמנו המנהרה הארוכה בארץ. הכביש השני היה כביש עוקף הוואלג'ה, שהבטיח תנועה משכונת מלחה שבירושלים אל היישוב, ללא מעבר בתוך יישוב ערבי. בסתיו של 2000, בעת שהחלה האינתיפאדה השנייה, הדרדר פעם נוספת המצב הביטחוני באזור. חמושים ירו אל היישוב ואל שכונת גילה הירושלמית מבית ג'אלה, ובאוגוסט 2003 נפצעה קשה מאוד צילה חיון, תושבת היישוב, שהייתה בדרכה חזרה מחופשה בסיני אל היישוב יחד עם שלושת ילדיה. לאחר מאבק עיקש של מספר שנים הצליחה צילה לשקם את עצמה.

ומעט על שמו של היישוב

השם הר גילה (שעבר לאחר מכן גם לשכונת גילה הירושלמית שקמה מעט אחריו), מקורו בזיהוי היסטורי, מוטעה ככל הנראה: בעבר קשרו החוקרים בין ראס בית ג'אלה ובין היישוב גילה, מקום מגוריו של אחיתופל, מיועצי דוד, שעם פרוץ מרד אבשלום עבר לייעץ לבן הסורר. לאחר שנדחתה עצתו (הטובה!) של אחיתופל לאבשלום ונתקבלה עצתו של חושי הארכי, ה'שתול' מטעם דוד, חזר אחיתופל לעירה, לגילה, ושם קץ לחייו מפחד נקמתו של דוד.

הפרויקטים שהמרכז לקח על עצמו היה הקטנת מספר התאונות שבין כלי טיס של חיל האוויר לבין ציפורים. במרכז מופו נתיבי הנדידה של הציפורים בעזרת צפרים ומכמ"ם, ובעקבות המחקר הצטמצמו התאונות ב-76% וכך נחסכו חיי אדם יקרים ולהבדיל - יותר ממיליארד דולר לחיל האוויר.

קשרי חילונים-דתיים

אנחנו חיים ביישוב שרוב תושביו הם חילונים. היחסים הם טובים מאוד, וישנה הבנה הדדית. למשל - כאשר אנחנו מעבירים כלים עם אוכל לסעודות משותפות מחזירים לנו את הכלים לא שטופים, בגלל ענייני כשרות. במשך שנים רבות היינו משפחה דתית יחידה, ביישוב ללא בתי כנסת. בשנה שהגענו לכאן יוסי היה בשנת אבל, ומדי יום הוא ירד לקבר רחל כדי להגיד קדיש. כמוכן שיש כאן גם מסורתיים רבים. כשהילדים שלי היו קטנים היה מתארח כאן ילד ממשפחה מסורתית בשם חיימון. הייתי מאכילה את הילדים שניצל טבעול לארוחת הצהריים, ולאחר מכן, למנה אחרונה, הייתי מחלקת להם ארטיק חלבי. חיימון לא היה נוגע בארטיק. זה קרה פעם, פעמיים ושלוש, ואז התקשרתי לאמו לשאול מדוע הוא לא אוכל את הארטיק. לאימא לא היה נעים, ואז היא אמרה: חיימון אומר שאוכלים אצלכם שניצל ואז ארטיק, ואז הבנתי את מקור הטעות. הדבר היחיד שיכול לקרב בין חילונים לדתיים במדינת ישראל של היום אלו חיים משותפים. אין דרך אחרת. בשנים האחרונות נקלטו כאן לא מעט תושבים דתיים, והיום יש כאן שלושה בתי כנסת, אז לכל אחד יש את בית הכנסת שהוא הולך אליו ואת זה

הפצת עלוני שבת בכל הארץ

סליחי הציפור שלכם
מבית מקור ראשון

הדבקת מודעות בבתי הכנסת ובריכוזים דתיים
לפרטים: יוסי בן הדור
052-8908518
yossib@makorrishon.co.il

איך שלא תחברו

מילים של בכורה

להפסיק לחשוב עליו, איך הוא מסתדר, האם המדריך באמת מצליח לראות אותו, האם הוא מרגיש בודד. כאבה לי הבטן מגעגוע ודאגה כשאבא ואמא מזמן שחררו ונהנו מערב שקט.

וכן, יש אחות אחת שאני לא מסתדרת איתה, אופי הפוך, כבר מכיתה א' יש סיפורים על ההתנהגות ההפוכה שלנו. כשאנחנו במקרה נמצאות בבית ביחד, זאת מלחמת התשה של יוכוחים קטנוניים, או שקט מתוח של אחרי סערה. לפעמים יש לנו גם רגעים יפים, אבל, כשגם השוני וגם הקנאה (שלי, אני מודה) מרימים ראש, באמת קשה להיות אחים. ואני לא גידלתי אותם, את כל אלה, כמו שירצו להתלחש מאחורי גבנו, ההורים שלנו סופר מעורבים בחיים שלנו ומאד נוכחים באתגרים שאנחנו חווים. ובמשך השבוע אני בכלל לא נמצאת בבית. אבל כשאני חוזרת הביתה בסוף שבוע זה המון בשביל האחים ובזכותם, בשביל להעביר שלושים שעות איתם. כשלעיתים אני המערכת-תמיכה שלהם ולעיתים הם המשענת שלי.

לא פשוט לגדל שמונה ילדים, ולא פשוט לגדול עם שבעה אחים, אבל מבטיחה לכם, שאולי עוד לא שכחתי את הלשונות הרעות אבל היום אני צוחקת על המלעיזים, מאושרת להיות מוקפת באחים שלי, יודעת שהם מתנה לכל החיים. תודה לכם אבא ואמא.

בריאם, שמחים ודבקים זה בזה, ובכל זאת כל ילד מביא אתו תיק אחר, אומרים אצלנו כשמנסים להנמיך את הלהבות בדיון על קושי של ילד, וזה נכון. מאחוזי הרביעית למדתי על הפרעות קשב וריכוז, על דיסלקציה, על היכולת המופלאה ללמוד כל אחר צהריים, כל אחר הצהריים, במשך שנים. למדתי להתפלל, ולבכות, ולייחל שהיא תצליח, שגם את האתגר ההוא היא תעבור.

מאחי החמישי למדתי כמה נוראה ובודדה יכולה להיות רגישות של נערים, כמה התפיסה שלנו את הגבריות שוללת מהם את היכולת להיות עצמם בלב שלם. לשמוע נער מתבגר בוכה בגלל מה שאת מגדירה שטויות, עניין לאכזבה אולי, אבל ממש לא לבכי, וללמוד במשך שנים שצריך להבין שהוא נמצא במציאות קצת אחרת. לומדת, כל יום מחדש, לכבד אותו, לאפשר לו את המקום שלו.

יש לי אחות, שלא מצליחה להשתחרר מהכבלים הפסיכולוגיים שחונקים אותה. היא נמצאת במצוקה, שגורמת לה להפסיד המון מחוויות הנערות שלה. מעולם, אני חושבת, לא שריתי בצרה של מישהו כמו בשלה. ואני איתה, וזה נמשך כבר שנים, ואולי זה ייקח עוד כמה, עד שתמצא את המטפל שיהיה לה נכון. זה קשה לא להעיר הרבה, לא לחזור על עצמי בהטפות, לזכור שאני לא הורה כאן, רק אחות. אני נכשלת בזה, כמעט פעם בשבוע, אבל רוב הזמן אני תומכת. היא יכולה לכתוב לי הודעות שאף אחד אחר לא יקבל בהבנה.

האח הקטן הקטן יצא למסע השבוע, יש בימות חברתיות כמעט רגילות, אבל בכל זאת לא הצלחתי

כשהייתי בכיתה ה' חברה קראה לאמא שלי מכונת לידה. אני זוכרת את הבושה, ואת הכעס. הייתה טיפת אמת בדבריה, אנחנו שמונה ילדים שנולדנו בטווח של עשור. מאוחר יותר סיפרתי לאבא, הוא אמר לי שילד מדבר מלוכלך אם בבית שלו מדברים מלוכלך. במקרה שלה זה באמת היה נכון, אבל זה לא שטף ממני את התחושה הקשה.

גדלנו ביישוב דתי בורגני, ממוצע הילדים לא היה שמונה, יותר באזור החמש, וגם מי שגדל במשפחה מרובת ילדים היה מופתע מהצפיפות שבין הילדים אצלנו בבית. אחרי שאמא שלי ילדה את מספר שמונה, אחי הקטן, הייתי במשך שנה שנתיים, אם לא יותר, כל פעם בודקת, מנסה להבין האם היא שוב בהיריון. כמו לקרוא ספר על הורים גרושים ולחפש שוב ושוב במערכת היחסים של ההורים האם הם מתגרשים. מתפללת שהתשובה תהיה לא.

היום, אני מאושרת במשפחה שלנו, מקווה להצליח לגדל משפחה דומה בעתיד, בעז"ה, אבל עדיין מתיבישת להסתובב עם המשפחה כולה באמצע העיר או לשבת יחד במסעדה, לחבר שלושה שולחנות כשהם עושים רעש שמפחיד את המלצריות.

האחים שלי הם מתנה, הם שיר אהבה. בזכותם הבנתי מהי הזדהות ומהי הכרה בכאב של אחר. אצל חברות אפשר לטייח, להסביר בצורה עדינה יותר סיטואציה קשה, אך כשחיים יחד, יום אחרי יום במשך שנים, המאבקים חשופים, מדממים בסלון. דברים נראים אצלנו ורודים, ואנחנו באמת ב"ה

מה יקרה

מרוץ טלמונים ה-11 בטלמון / כ"ה באייר 10 במאי

גם השנה יתקיים בטלמון שבבנימין מרוץ טלמונים. המרוץ מתקיים לזכר 3 מתושבי היישוב שנרצחו בפיגועים - רועי ארבל הי"ד, גיל-עד שער הי"ד, ואלחי טהרלב הי"ד. המרוץ הינו מרוץ במקצים נפרדים לגברים (יוזנק בשעה 19:30) ונשים (יוזנק בשעה 18:45) ויתקיים במקצי 5, 10 ו-2 ק"מ. לפרטים והרשמה: www.realtiming.co.il

חמישי | 10 במאי

ערב הוקרה למתנדבי אפרת / כ"ג באייר 8 במאי

ערב הוקרה מיוחד להוקרה על פועלם ומסירותם למען הקהילה של מתנדבי אפרת. בתכנית: 19:30 התכנסות וארוחת ערב חלבית קלה, 20:30 דברי פתיחה וברכות, 20:45 הרצאה מרתקת: "לאהוב, להאמין, לנצח". סיפורו האישי של יובל קדוש על אמונה, התמודדות וכח רצון. בישיבת אורות יהודה. לפרטים: 02-9932936

מפגש ספרותי עם אורנה בורדמן בבקעת הירדן / כ"א

באייר 6 במאי

הספריה האזורית, בקעת הירדן והמתנ"ס מזמינים אתכם לערב נהדר ומפגש עם הסופרת אורנה בורדמן. מספרייה: "היינו כחולמים", "מלכה בעל כורחה" ועוד. בשעה 20:00 באולם הרב תכליתי של המתנ"ס החדש. הכניסה חופשית. לפרטים: 02-9941410

לרגל שנת ה-50 לשחרור יהודה ושומרון, תנועת ההתיישבות 'אמנה' מציבה את היעד הבא: **מיליון מתיישבים ביו"ש! הצטרפו אלינו!**

איך שלא תחברו, כרמי שילה

יישוב דתי לאומי בצמיחה

צמודי קרקע חד משפחתיים אחרונים ביהודה ושומרון

עשרות זוגות צעירים כבר רכשו

החל מ- 1,163,000 ₪

הראל: 052-5665993

95 ד' 30 ד' 15 ד' 50 ד'
ת"א כנש" 6 שילה אראל ירושלים
מרכז מידע אמנה | 1-800-260-240
www.amana.co.il

מה קורה?

סיפורו כי לאירוע הגיעו עשרות קבלנים שסיירו במקום שעליו אמורים לקום מתחמי הדירות. בימים הקרובים הקבלנים אמורים לשלוח את הצעות הבנייה ולאחר הליך מרכז מסודר ייבחרו הקבלנים שיחלו בבנייה. במהלך הסיור ביקר במועצה מנכ"ל משרד השיכון **חגי רוזניק** שלווה על ידי ראש המועצה **שי אלון** ומנכ"לית המועצה **שירה ליבמן**. **שי אלון** אמר כי הוא מצפה ומקווה כי לאחר עשור שנים של הקפאת בנייה במועצה סוף סוף נוכל לראות את הטרקטורים עובדים במלוא המרץ.

מפגש עיתונאי בשבוע שעבר ביקר במועצה האזורית הר חברון העיתונאי **נחום ברנע** לסיור יחד עם ראש המועצה **יוחאי דמרי**, כחלק מסדרת סיורים לפוליטיקאים ומובילי דעת קהל באזור. במרכז הביקור עמדה סוגיית הבנייה הבלתי חוקית שהתעצמה בשנים האחרונות בשטחי C ומונהגת באופן שיטתי על ידי הרשות הפלשתינית ובתמיכת האיחוד האירופי. **ברנע** הופתע לשמוע כי ברשות הפלסטינית ישנו שר ממונה לענייני התנחלות, שתפקידו לממן עבודות חקלאיות ובנייה בלתי חוקית על אדמות מדינה. כמו כן, תמה **ברנע** על אוזלת היד של המדינה באכיפת החוק. לדבריו, היה מצפה שממשלת ימין תפעל למיגור התופעה. בהמשך ביקרו **ברנע** ו**דמרי** בישיבת עתניאל, באתר המורשת בסוסיא הקדומה ובבית הכנסת העתיק שנשתמר במקום. בתום הביקור הודה ראש המועצה לברנע ואמר כי: "למרות חילוקי הדעות והשקפת עולם שונה, הרגשתי כי נחום הגיע פתוח ועם רצון אמיתי להקשיב ולהכיר את האתגרים שמלווים את ההתיישבות ביהודה ושומרון ובהר חברון בפרט".

"כנבחר ציבור אנחנו יכולים להציג רעיונות גדולים ורבים, אבל בסופו של דבר המעשים בשטח זה שלכם. אנחנו לא יכולים לנהל את העיר בלעדית". מפקד אוגדת איו"ש תא"ל **ערן ניב** אמר: "אני שמח לפגוש אתכם ולדבר אתכם, ובעיקר להביע הערכה רבה לתרומה שלכם לאנשים ולביטחון. עברו עלינו חגים נהדרים, אני הסתובבתי בשטח וזה כיף גדול. הייתי ביום העצמאות בחניון צה"ל בשומרון, ומגיעים לשם אנשים שמעולם לא דרכו במקום. זה דבר מדהים לראות. לקראת הרמדאן אנחנו מתגברים כוחות בשטח, נהיה יותר חזקים ונעשה כל פעולה כדי שהזמנים האלה יעברו בשקט".

היין הטוב בישראל מגזין הכלכלי הבינלאומי World Finance (לונדון) בחר ביקב פסגות כ"יקב הטוב ביותר בישראל". כחלק מהתהליך בחר המגזין ב-14 "מדינות יין", כאשר ישראל אחת מהן, ובאמצעות פאנל שופטים מקצועי אשר טעם את היין וערך מחקר הכולל ניתוח מעמיק ומקיף הכולל בחינת קטגוריות שונות כגון: איכות היין, מגוון המוצרים, שיטות ייצור, קצב גידול, עיצוב המוצרים, שיווק, פיתוח עסקי, ניהול העסק, נתח השוק, חדשנות טכנולוגית ועוד. ביקב פסגות אומרים: "זהו כבוד גדול למדינת ישראל בכלל וליקב פסגות בפרט כאשר "ישראל" מוגדרת באופן רשמי ובינלאומי כמדינת יין המייצרת יין איכותי ברמה גבוהה. במיוחד בימים אלה, כאשר חוגגת מדינת ישראל 70 שנה אנו שמחים וגאים להיות חלק מתהליך זה ולייצג את ישראל בכבוד בחלק מענף עסקי - כלכלי זה".

מתחילים לבנות למעלה מ-50 קבלנים הגיעו השבוע למועצה המקומית בית אל, על הפרק: סיור במועצה והגשת הצעות לבניית 300 יחידות הדיור שאושרו לאחר המאבק הממושך שהוביל ראש המועצה **שי אלון** בקיץ הקודם. במועצה

סיום בכרם יו"ר הכנסת **יואל יולי אדלשטיין** סייר השבוע בכרם ביישוב תומר בו נוסרו 150 עצי גפן במסגרת פיגוע טרור חקלאי יחד עם ראש מועצה אזורית בקעת הירדן **דויד אלחייני** וסמנכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני**. **אדלשטיין** עבר בכרם יחד עם בעלי הכרם **יוסי קירשברג** וחזה במראות הקשים. יו"ר הכנסת **אדלשטיין** אמר: "החקלאות בתחילת דרכה שמרה על המדינה כך זה גם היום. הזמנים השתנו, אך צריך להבין שאי אפשר בלי חקלאות במדינת ישראל. החקלאות שמרה על המדינה - אנחנו צריכים לשמור עליה". ראש המועצה המקומית בקעת הירדן **דויד אלחייני** אמר: "זה נובע מכך שאנחנו לא מחילים כאן את הריבונות. כל עוד אין פה ריבונות שמראה את שליטתנו על השטח אז הם מבינים שיש פה הפקרות". סמנכ"ל מועצת יש"ע **יגאל דילמוני**: "זה חלק מפעולות טרור חקלאי שמתרחשות בכל חלקי מדינת ישראל כחלק מהחשיבה של הטרוריסטים שהם יכולים לגרש אותנו מכאן. צריך לפעול להעלאת המודעות הציבורית ולהתייחס לגדיעת העצים כאן כאל אירוע פח"עי". לאחר מכן, המשיך יו"ר הכנסת לכנס מחקר בקעת הירדן, שם נאם וקיבל אות אזרחות כבוד מראש המועצה.

שומרים על הביטחון השבוע התקיים כנס הקב"טים של המועצות ביהודה, שומרון ובקעת הירדן. על ארגון הכנס, אשר התקיים במעלה אדומים, עמד קב"ט מועצת יש"ע סא"ל (במיל) **שלמה וקנין**. קב"ט מועצת יש"ע **שלמה וקנין** פתח את הכנס ואמר: "שמחתי לראות שכולם הגיעו, זהו כנס יחיד מסוגו, אשר מאגד את כל גורמי הביטחון החשובים באזור. אני מקווה שכולנו נלמד דברים חדשים בכנס הזה ונעלה את השאלות החשובות שיש לנו כדי שנוכל למצוא להם את הפתרונות במשותף". ראש העיר מעלה אדומים **בני כשריאל** נאם בכנס ואמר:

עורך: אלנתן זכריה **פרסום מודעות:** נדב מלכה 052-5665052 Lishka@myesha.org.il
הפצה: מקור ראשון - יוסי 052-8908518 **עיצוב:** מ. פלדמן, תקוה דגן
תמונות: פני אלימלך, דבורת בית אל, ריל טיימינג, יוסי לשם, יאיר בן ארי, ישיבת "חיצים"
 באיתמר **הפקה:** **יש שחר הפקות** בע"מ **לתגובות:** perla@myesha.org.il
 אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

המוציא לאור: **מועצת יש"ע**
 מועצת היישובים היהודיים
 ביהודה ושומרון וחבל עזה
 רמת הגולן 55, ירושלים
 טלפון 02-6211999 פקס 02-6516662
 www.myesha.org.il